

Sygn. akt II CNP 27/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 czerwca 2018 r.,

skargi R. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 17 maja 2010 r., sygn. akt I Co [...], wydanego

w sprawie ze skargi R. S. na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie

Rejonowym w Ś. sygn. akt Km [...] w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela

Naczelnika Urzędu Skarbowego w Ś. przeciwko dłużnikowi R. S.

o egzekucję świadczeń pieniężnych,

**odrzuca skargę i oddala wnioski pełnomocników skarżącego
o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej
z urzędu w postępowaniu wywołanym skargą.**

UZASADNIENIE

Przewidziana w art. 424¹ k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego celem jest uzyskanie prejudykatu, umożliwiającego stronie dochodzenie od Skarbu Państwa naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej (art. 417¹ § 2 k.c.).

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia została w niniejszej sprawie wniesiona od postanowienia Sądu Rejonowego oddalającego skargę dłużnika na czynności komornika.

Orzeczenie w przedmiocie skargi na czynność komornika nie należy do kategorii orzeczeń, o których mowa w art. 424¹ k.p.c. W art. 767⁴ § 3 k.p.c. jednoznacznie wskazano, że w sprawach egzekucyjnych skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie przysługuje. Uzyskanie zatem prejudykatu pochodzącego od Sądu Najwyższego nie jest warunkiem dochodzenia ewentualnej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2015 r., V CNP 10/15, nie publ.).

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd niższej instancji, a także skargę wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c., jak również skargę z innych przyczyn niedopuszczalną.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.